

Pfv.X.20.226/2012/6.szám

A Kúria a dr. Rádi Péter ügyvéd által képviselt K.K. **felperesnek** dr. Király Gábor ügyvéd által képviselt M.V. **alperes** ellen **határozat megtámadása** iránt indult perében a Fővárosi Bíróságon 29.P.22.792/2009. számon indult és a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.20.442/2011/9. számú ítéletével jogerősen befejezett perében, az említett jogerős ítélettel szemben a felperes által 22. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.20.442/2011/9. számú ítéletének a felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, a felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezését hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 15.000 (Tizenötezer) Ft + ÁFA felülvizsgálati eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az alperes Alapszabályának 13.§-a szerint az alperes legfőbb szervének minősülő küldöttgyűlésen szavazati joggal rendelkezik az alperes két régiójának 100-100 küldötte. „A küldöttet, akadályoztatása esetén, pótküldött helyettesíti.”

A felperest, az alperes tagjaként a K Régióba tartozó F Szervezet 2008. május 15-én tartott küldöttválasztó közgyűlése - négy küldött mellett - az öt pótküldött közé beválasztotta.

Az alperes K Regionális Tanácsa 2009. április 30-ára, határozatképtelenség miatt 2009. május 1-én 15 órára került összehívásra. Az alperes elnöke, az alperes rendes küldöttgyűlését 2009. május 1-én 19 órára, határozatképtelenség esetén május 2-án 9 órára hívta össze.

A felperes 2009. május 1-én 15.15-kor a Regionális Tanács ülésére nem tudott bejutni, mert a biztonsági őrök nem engedték fel a tanácskozás színhelyére.

2009. május 1-én az alperes Mandátumvizsgáló Bizottsága az 1/2009.(V.1.) számú határozatával megtagadta a felperes mandátumának az igazolását az alperes évi rendes küldöttgyűlésére. A K Regionális Tanács a 6/2009.(05.01.) számú határozatával e döntésről szóló mandátumvizsgáló bizottsági jelentést elfogadta.

2009. május 2-án a felperes részvétele nélkül, az alperes megtartotta a küldöttgyűlését. A F Szervezet küldöttei közül azon csak egy küldött volt jelen.

A küldöttgyűlésen több határozat született. Az 1/2009. számú határozat, amely a Mandátumvizsgáló Bizottság jelentésének elfogadását tartalmazta; a 6/2009. számú határozat, amely elvetette azt a javaslatot, hogy a küldöttgyűlés vita nélkül határozzon az elnöki beszámoló elfogadásáról; a 9/2009. számú határozat, amely a beszámoló elfogadásáról szólt; a 16/2009. számú határozat, amellyel a 2008. évi költségvetés végrehajtásáról szóló beszámoló, illetve a közhasznúsági jelentés és a 2009-es költségvetés elfogadásáról döntöttek; a 25/2009. számú határozat, amelynek szövege szerint az alperes küldöttgyűlése elítéli a felperes által tanúsított magatartást és elhatárolódik attól.

A felperes keresetlevelében kérte, hogy a bíróság semmisítse meg az alperes 2009. május 1-2. napján tartott küldöttgyűlésén meghozott 1, 6, 9, 16, 25/2009.(V.02.) KGY határozatokat, a Mandátumvizsgáló Bizottság 1/2009.(V.1. határozatát, valamint a K Régió Tanácsa 6/2009.(05.01) határozatát.

Keresetét az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (Etv.) 10.§ (1) bekezdésére alapítva azzal indokolta, hogy a perbeli küldöttgyűlésre való bejutását az alperes megakadályozta. Bár pótküldöttként jogosult lett volna azon részt venni, szavazni, erre nem volt lehetősége. Állította: a küldöttgyűlésen a F Szervezetet csak egyetlen küldött képviselte, a többi, meg nem jelent küldött távolléte miatt a pótküldöttkénti részvételét az alperes jogellenesen tagadta meg.

Az alperes elsősorban eljárási okokra hivatkozással kérte a kereset elutasítását. Érdemben arra hivatkozott, hogy a felperes pótküldötti státusza nem biztosított egyúttal küldöttgyűlésen való részvételi és szavazati jogot is. A Mandátumvizsgáló Bizottság nem igazolta a felperes küldöttgyűlésre szóló mandátumát, és e döntést a felperes határidőben nem támadta meg.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetének helyt adva, a kért határozatokat megsemmisítette. Az alperes eljárásjogi kifogásait alaptalannak találta. Érdemben a keresetet alaposnak tartotta.

Rámutatott: a felperes okirattal igazoltan pótküldötti státusszal rendelkezett. E minőségét az alperes sem vitatta. Az alapszabály 13. §-a értelmében pótküldöttként, az őt megválasztó szervezet küldötteinek távolléte miatt, jogszerűen részt vehetett volna a küldöttgyűlésen, és azon jogosult lett volna szavazati jogot gyakorolni. Ettől azonban az alperes elzárta, mandátumát megvonta.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította. Álláspontja szerint, az elsőfokú bíróság az alperes eljárásjogi kifogásait helytállóan bírálta el. A kereset érdemét érintő döntéssel azonban nem értett egyet.

Megállapította, hogy az Alapszabály 13.§ első bekezdésén kívül, amely szerint a küldöttet akadályoztatás esetén pótküldött helyettesíti, nincs egyéb szabály arra vonatkozóan, hogy a pótküldött miként, milyen feltételekkel léphet a küldött helyébe, mikor tekinthető a küldött akadályoztatottnak.

A másodfokú bíróság kifejtette: az alperes belső autonómiája, önkormányzatisága miatt a hiányos alapszabályi rendelkezések kiegészítő értelmezése nem képezhetette a bíróság feladatát. Az alapszabályban és egyéb belső szabályzatban nem rögzített, az alperesnek a per során hivatkozott „eljárási gyakorlata” a keresettel támadott határozatok törvényességének megítélésakor nem volt figyelembe vehető. A bíróság törvénysértésként kizárólag az alapszabály, illetve egyéb belső szabályzat rendelkezésének megsértését értékelheti. A másodfokú bíróság a jogvita eldöntése során nem tulajdonított annak sem jogi jelentőséget, hogy az alperes mi módon akadályozta meg a felperes küldöttgyűlésen való jelenlétét.

Az alperesi Alapszabály alapján arra következtetett, hogy az alperes legfőbb szerve a küldöttgyűlés, amelyen a tagok a tagsági jogaikat küldötteik útján gyakorolhatják. Szavazati jog a küldöttet illeti meg, a felperes azonban nem volt küldött.

A küldött akadályoztatásának fogalma, a pótküldött küldötté válásának a feltételei az Alapszabályban nem kerültek rögzítésre. Szabályozás hiányában ezért nem volt megállapítható, hogy a felperes pótküldöttként szavazati joggal rendelkezett volna a perbeli küldöttgyűlésen. Kétséget kizáróan nem nyert bizonyítást, hogy Alapszabályt sértett az alperes, mert elzárta a felperest a szavazati jog gyakorlásától.

A másodfokú bíróság szerint az sem volt megállapítható, hogy a küldöttgyűlésen meg nem jelent küldött akadályoztatása ténylegesen fennállt. Alapszabályi rendelkezés hiányában az akadályoztatás fogalmának, köznapi értelméből kiindulva az ítélőtábla úgy ítélte

meg, hogy az nem feltétlenül azonos a meg nem jelenés tényével. A meg nem jelent küldött nem minősül feltétlenül akadályoztatottnak, ami miatt őt a pótküldött helyettesítheti. Az ítélőtábla szerint az sem került meghatározásra, hogy az akadályoztatott küldött helyébe melyik pótküldött lép. Mindebből következően a másodfokú bíróság nem tudta megállapítani, hogy a felperes részvételének, szavazati joga gyakorlásának hiánya miatt a küldöttgyűlés támadott határozatai törvénysértőek.

Az ítélőtábla szerint az nem vitás, hogy a felperes Etv. 9. § a) pontjában, illetve az alapszabály 10. § a) pontjában biztosított a küldöttgyűlésen való részvételi joga sérült. E joga nem biztosította azonban részére a határozathozatalban való részvételt. A küldöttgyűlésen való részvétel jogának sérelme, önmagában, nem tekinthető olyan súlyúnak, amely a küldöttgyűlés határozathozatalára kihatással lett volna. A keresettel támadott határozatok törvényességét jelenlétének akadályozása nem érintette, azok megsemmisítésére nem volt alap.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Kérte annak hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének az 1,6,9,16 és 25/2009.(V.02) határozatok megsemmisítéséről szóló döntésének helyben hagyását. Állította, hogy a jogerős ítélet sérti az Etv.9.§ a) pontját, 10. § /1/ bekezdését, a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény (a továbbiakban: Ksztv.) 7.§ (1) bekezdését, a Pp.3.§ (3) és (5) bekezdését, a 206.§ (1) bekezdését és a 221.§-át.

Előadta: a másodfokú bíróság tévesen ítélte meg a küldöttgyűlésről történt kizárásának joghatásait és következményeit. A tagként őt megillető részvételi joga és a közhasznú szervezetek nyilvános működésére vonatkozó követelmény elve ezért súlyosan sérült azzal, hogy nem vehetett részt a küldöttgyűlésen. Állította, hogy részvételével a határozathozatalt befolyásolhatta volna. Távolléte ezért azok törvényességére is kihatott.

Véleménye szerint a küldöttgyűlésen lett volna mód annak megállapítására, hogy pótküldötti minőségben kik jogosultak részt venni a döntéshozatalban. Az Alapszabály 13.§-ához kapcsolódóan előadta, a küldöttek és a pótküldöttek között a helyettesítés akként valósult meg, hogy a sorban mandátumot kapott hiányzó küldöttek helyére, a sorban következő megfelelő számú pótküldött lépett. A küldöttgyűlésről való kizárás ezért önmagában is megghiúsította annak az eljárásnak a lefolytatását, amely során a döntéshozatalban való részvétel jogosultsága szabályszerűen megállapításra kerülhetett volna.

A társadalmi szervezetek demokratikus működése szempontjából a részvétel jogának megsértését a döntéshozatalra nézve olyan súlyúnak tartotta, amely miatt a támadott határozatok megsemmisítése lett volna indokolt.

A felperes a felülvizsgálati eljárás során tartott tárgyaláson bejelentette, a Fővárosi Ítéltábla 2011. novemberében hozott határozatával jogerősen megállapította, hogy a perbeli küldöttgyűlés megtartásának időpontjában nem volt törvényesen megválasztott elnöke az alperesnek, ezért a küldöttgyűlés összehívása sem volt szabályszerű.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályban való fenntartását. Álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelmében a felperes a másodfokú bíróság mérlegelését támadta, amelyre nincs jogszabályi lehetőség.

Állította, hogy nem sérült a nyilvánosság elve. Az eljárás bíróságok a felperes egyoldalú nyilatkozata alapján állapították meg, hogy ő a küldöttgyűlésen nem vehetett részt, s az alperes e körben előterjesztett bizonyítási indítványait mellőzték.

Az alperes hangsúlyozta, hogy a részvételi jog, a nyilvánossághoz való jog és a szavazati jog nem azonos fogalmak. A közhasznú szervezetek tekintetében megfogalmazott nyilvánosság követelménye azt jelenti, hogy a szervezet működésének, gazdálkodásának kell átláthatónak lennie.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján. A felperes a felülvizsgálati kérelmében már nem támadta a Mandátumvizsgáló Bizottság, illetve a K Régió Tanácsa határozatának megsemmisítésére irányuló kereseti kérelmet elutasító jogerős ítéleti rendelkezést. A felülvizsgálati eljárás csak a küldöttgyűlés határozataival kapcsolatos jogerős döntésre terjedt ki.

A perbeli határozatok meghozatala idején hatályban volt Ksztv. 7.§ (1) bekezdése szerint a közhasznú szervezetek legfőbb szervének ülései nyilvánosak. Az alperes Alapszabálya 10.§ a/1. pontja értelmében a tag részt vehet az alperes munkájában, rendezvényein, a 2. pont szerint pedig javaslatokat, indítványokat tehet, felszólalhat a sérelmes határozatok ellen és írásban kérdést intézhet a vezető tisztségviselőkhöz. Az alapszabály 13. § azt tartalmazza: az alperes legfőbb szervének, a küldöttgyűlésnek az ülésén szavazati joga csak a küldöttnek van.

A Kúria e rendelkezések összevetéséből megállapította, hogy a felperesnek az alperes küldöttgyűlésén való részvételének megakadályozása miatt a keresettel támadott határozatok meghozatalára törvénysértő eljárás keretében került sor.

A felülvizsgálati eljárás során a felperes felülvizsgálati kérelme alapján azt kellett eldönteni, hogy a másodfokú bíróság a bizonyítékokat helytállóan mérlegelve ítélte-e úgy, hogy a határozatok törvényességére a határozathozatali rend megsértése nem hatott ki, azok megsemmisítése nem volt indokolt.

A Pp. 275. § /1/ bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban a Kúria a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A megelőzően eljárt bíróságoknak a bizonyítékok mérlegelésével kialakított álláspontjának felülbírálatára, nincs mód, kivéve, ha a mérlegelés kirívóan okszerűtlen, a logika szabályaival, a bizonyítékokkal ellentétes, iratellenes volt.

A felperes a peres eljárás során nem bizonyította azt az állítását, hogy részvételi jogainak gyakorlása esetén a keresettel érintett határozatok tartalmát, a döntéshozatalt befolyásolni tudta volna.

Még csak bizonyítási indítvánnyal sem élt arra vonatkozóan, hogy a meghirdetett napirendi pontokhoz kapcsolódóan olyan tények ismeretében volt, amelyeknek küldöttekkel való megismertetése esetén eltérő határozatok születtek volna. A másodfokú bíróságnak ezért az a következtetése, miszerint az általa is megállapított törvénysértést nem lehet olyannak tekinteni, amely a felperes által támadott határozatok megsemmisítésére okot adna, nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt anyagi jogi és eljárás jogi szabályokat.

A másodfokú bíróság a döntését a bizonyítási teher helytálló alkalmazásával, a Pp. 3. § /3/ és /5/ bekezdése szerint hozta meg, azt a Pp. 221. § alapján a szükséges körben meg is indokolta.

A felperes által a felülvizsgálati tárgyaláson előadott az az új tényállítás, az azzal kapcsolatosan megjelölt új bizonyítékok, amely szerint az alperesnek nem volt jogszerűen megválasztott elnöke a perbeli küldöttgyűlés összehívásának időpontjában, a már korábban idézett Pp. 275.§ (1) bekezdése alapján nem volt figyelembe vehető. Amint azt a Kúria jogelődje, a Legfelsőbb Bíróság BH.2002.29. számú eseti döntése is tartalmazza, a felülvizsgálati eljárásban ugyanis bizonyítás felvételének nincs helye.

A kifejtettek alapján a Kúria a jogszabályoknak megfelelő jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan volt, ezért a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp.78.§ (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes felülvizsgálati eljárással kapcsolatban felmerült költségét, amely az alperes jogi képviselőjének ügyvédi munkadíjából áll. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.)IM. rendelet 3.§ (3) bekezdése, (5) bekezdése, és a 4/A.§ (1) bekezdése alapján állapította meg.

Budapest, 2012. szeptember 18.

Dr.Pethőné dr.Kovács Ágnes sk. a tanács elnöke
Dr.Csóke Andrea sk.előadó-bíró
Dr.Vezekényi Ursula sk.bíró